

Sygn. akt VIII Cz 333/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Małgorzata Kończal (spr.)

Sędziowie SO Hanna Matuszewska, SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko dłużniczce K. S.

o nadanie klauzuli wykonalności na skutek przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 3 kwietnia 2014 r.

sygn. akt I Co 1033/14

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym na rzecz wierzyciela powołującego się na nabycie zasądzonej nim wierzytelności. Jak wyjaśniono w motywach rozstrzygnięcia, wierzyciel nie wykazał nabycia wierzytelności zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 788 § 1 k.p.c. Wyciąg z listy nabytych wierzytelności nie pozwala na ustalenie, czy dotyczy on zasądzanego świadczenia, czy innej wierzytelności, gdyż nie precyzuje sygnatury sprawy o zapłatę wskazując jedynie na źródło nabycia zobowiązania w postaci skonkretyzowanej umowy kredytu. Brak jest podstaw do powiązania zasądzanego świadczenia z wierzytelnością wymienioną przez wierzyciela. Nadto kwota zobowiązania określona w tytule wykonawczym nie pozostaje w żadnym związku z sumami ujawnionymi na liście wierzytelności.

Wierzyciel złożył zażalenie na powyższe postanowienie podnosząc, że przedstawił wyciąg z umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 r. oraz aneks z dnia 24 czerwca 2013r. wraz z załącznikiem (Wierzytelności Przeniesione) z podpisami notarialnie poświadczonymi, a tym samym wykazał przejście na jego rzecz oznaczonej w tej umowie wierzytelności przysługującej poprzedniemu wierzycielowi wobec dłużniczki. Zaznaczył, że dane zawarte w Tabeli Wierzytelności Przeniesionych dotyczące umowy, z której wynika wierzytelność, pozostają tożsame z danymi umowy przedłożonej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a przywołanymi w uzasadnieniu pozwu złożonego w tejże sprawie. Skoro zatem zobowiązanie dłużniczki wynikające z umowy wskazanej w Tabeli Wierzytelności Przeniesionych ujętej w załączniku do umowy przelewu potwierdzone zostało wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie

tytułem wykonawczym, to trudno przyjąć, iż wnioskodawca nie wykazał tożsamości wierzytelności objętej tytułem wykonawczym oraz umową sprzedaży wierzytelności. Jego zdaniem, oddalenie wniosku było sprzeczne z wykładnią celowością art. 788 § 1 k.p.c. Wniósł o zmianę zaskarżanego postanowienia i uwzględnienie wniosku oraz zwrot kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c. Jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Jak wyjaśniono w piśmiennictwie, dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym muszą być wykazane wszystkie te elementy, od których w świetle okoliczności wynikających z treści wniosku i dołączonych doń dokumentów prawo materialne uzależnia dojście następstwa prawnego do skutku. Tylko w takim przypadku można bowiem twierdzić, że doszło do wykazania przejścia praw w rozumieniu art. 788 § 1 k.p.c. Dokumenty urzędowe albo prywatne z podpisami urzędowo poświadczonymi są w zasadzie jedynymi dopuszczalnymi dowodami, za pomocą których można wykazać następstwo prawne w postępowaniu klauzulowym. Zatem przejście prawa lub obowiązku w świetle przedstawionego przez wierzyciela dokumentu nie powinno, w ocenie sądu rozpoznającego wniosek, budzić jakichkolwiek wątpliwości (M.Muliński [w:] J.Jankowski (red.) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, komentarz do art. 788 k.p.c., Legalis).

Z powyższego wynika, że nabywca wierzytelności domagający się nadania w trybie art. 788 § 1 k.p.c. klauzuli wykonalności orzeczeniu sądowemu zasądzającemu sumę pieniężną winien wykazać w sposób przewidziany tym przepisem nie tylko, że nabył wierzytelność wynikającą z określonej umowy, ale również, że jest to wierzytelność stwierdzona tym właśnie orzeczeniem. W sprawie niniejszej przedłożona przez wierzyciela umowa cesji wraz z załącznikami spełnia wprawdzie wymogi formalne z art. 788 § 1 k.p.c., jednak nie wynika z tych dokumentów, aby przeszły na niego uprawnienia wynikające z tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w sprawie Nc-e 752131/12. Sam nakaz zapłaty nie zawiera, co oczywiste, danych o źródle zobowiązania dłużniczki, a z kolei załącznik do umowy cesji nie odwołuje się do tego tytułu wykonawczego, a jedynie precyzuje osobę dłużniczki, wysokość jej zobowiązania i ich źródło, bez podania danych identyfikacyjnych tytułu wykonawczego. Stąd też dla przesądzenia relacji między scedowaną wierzytelnością a kwotą zasądzoną nakazem zapłaty konieczne byłoby sięgnięcie do pozwu zawartego w aktach sprawy, w której nakaz ten wydano. Taki był zresztą tok rozumowania samego wierzyciela. Należy jednak zauważyć, że pozew ten nie posiada formy wymaganej przez art. 788 § 1 k.p.c. Stanowi bowiem dokument prywatny pochodzący od strony procesu, sporządzony w zwykłej formie pisemnej. Na gruncie art. 788 § 1 k.p.c. jest więc pozbawiony znaczenia dowodowego.

Argument skarżącego o konieczności stosowania wykładni funkcjonalnej art. 788 § 1 k.p.c. nie jest przekonujący. Jest to bowiem unormowanie o charakterze proceduralnym, takie zaś powinny podlegać wykładni ścisłej. Oczekiwany przez skarżącego sposób interpretacji prowadziłby w istocie do obejścia prawa, gdyż umożliwiałby nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego, który nie wykazuje przejścia wierzytelności w wymagany tym przepisem sposób.

Należy również podzielić zastrzeżenie Sądu I instancji co do niespójności między kwotą scedowanej wierzytelności wskazaną w załączniku do umowy cesji a kwotą, na którą opiewa nakaz zapłaty.

Reasumując, wierzyciel nie przedłożył w wymaganej przez art. 788 § 1 k.p.c. formie dokumentu wykazującego (stwierdzającego) nabycie wierzytelności objętej tytułem wykonawczym. Z tych względów uznając zaskarżone postanowienie za trafne Sąd Okręgowy oddalił zażalenie (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).